

3D ZALĒNIEKOS

DIEVS. DABA. DARBS

Zaļenieku 3x3 saietā avīze

28-07-18

3D.7

DIENAS TĒMA: TĒVS

TĒVU TĒVU LAIPAS

Tēvu tēvi – tas ir liels un spēcīgs, vīrišķs spēks, kas mums reizēm šķiet tāds pamiris, pašķīdis un grūti kopā saliekams. Mūsu zemes tēvi un viņu tēvi pa kariem un pasauli klīdināti un vājināti, šodien radījuši stiprās sievietes. Tu noteikti zini, par ko ir runa – sievieti, kura var visu! Bet tēviem ir jāļauj atgūt sava stāja un spēks. Sava vieta. Un tas pa spēkam vien stiprām sievietēm. Un te noteikti nav runa par kaut kādu sievas klausīšanu vīram vai attaisnojumu vīrieša agresijai – noteikti nē! Mums kopā tas ir jābūvē, jo, šķiet, no paaudzes paaudzē izbiris šis paraugs, ko smelties. Tāpēc paldies, ka 3x3 ir gan Vilku mācība, gan Tarzānu ievirze, gan citas sportiskas aktivitātes, kas tik ļoti vajadzīgas puikām un arī meitenēm, kas te aug. Pat tad, ja te atvestie jaunieši un bērni, atgriežoties mājās, saviem vecākiem tikai stāstīs par šeit notikušo – sajūtas, ko te uzsūkuši nedēļas garumā, būs dāvana, ko vest mājās un kas būs neizdzēšama. Viņi zinās, ko nozīmē tēvu tēvi – to katrs varēja nojaust vakar, ieejot pa Tērvetes koka pils vārtiem. Ak, tā viņi dzīvoja – tie mūsu tēvu tēvi! No tā-

dām pilim kā šī viņi nosargāja savu zemi. Pateicoties viņiem, mēs esam vēl šodien...? Gadsimta lielākais notikums Mēness dzīvē notika vakar, kad atgriezāmies no Daudzinājuma – mēness pilns aptumsums. Kas tas bija? Tas bija kā raudzīties savā spoguļatēlā, tikai nevis tādā, kur redzi savu seju, bet gan daudz plašākā un varenākā – zemeslodes spoguļi. Brīdī, kad Saule, Mēness un Zeme nostājušies uz vienas ass – mēs Zemes iedzīvotāji – nostājamies priekšā tai saules gaismai, kurai būtu jāapspīd Mēness. Aizsedzot Mēnesi, varējām vairāk un redzami saprast, kādi izskatāmies – tieši tik apaļi un lieli.

*Saules meita jostu pina
Mēnestiņa gaišumā;
Es prasīju dzīpariņu,
Man iedeva zelta jostu.*

Vai tas, par ko runā daina, notika vakar? Vai mūsu tēvutēvs, kas to sarakstījis, zināja, ka šodien mums šo tautasdziesmu vajadzēs? Ka mēs to sapratīsim tieši tā – mēs reizēm prasām kaut ko vienu, bet saņemam vēl daudz vairāk.

Mēs atbraucām uz nedēļu kopā ar ģimeni atpūsties, bet saņēmām pieredzi, emocijas un spēku teju visam nākamajam mūžam.

Ne vienmēr visas likumsakarības jāredz un jāaskata viens pret vienu tieši veidā – tikpat daudz un tikpat lielos apmēros. Reizēm pietiek ar mazumu, lai saprastu kopainu.

Tiem, kas pirmo reizi sabijuši 3x3, kā arī tiem, kuri jau zina, kāpēc vilkme šurp viņus velk ik vasaru, nedēļa saietā ir kā šis mazais, bet jaudīgais brīdis – brīdis, kad saprast lielās dzīves kopainu. Tas patiesībā ir ļoti neparasti un pārsteidzoši, bet tā vienotības izjūta un sastapšanās saskaņa, kas te bija vienu nedēļu, jau nekur nezudīs. Nevajag skumt, ka tas bija vien īsu mirkli, jo, summējoties gadu no gada, no valsts uz valsti, kur notiek 3x3 saietā, nemainās kopaina – tas, ka mēs kā valsts, kā tauta varam būt tieši tādi un esam tieši tādi, kādi bijām visas nedēļas garumā.

Uz tikšanos! ■

Tina

RĪT

SVĒTDIEN, 29. JŪLIJĀ

9.30 - 10.30 Brokastis

10.30 - 11.00 Dienas tēma un TV (kultūras namā)

11.00 - 12.00 Konference (kultūras namā)

12.15 - 13.00 Saieta slēgšana (pie muižas)

14.00 - Izbraukšana uz Rīgu ar autobusu

APSVEICAM!

Šodien

Daudz laimes dzimšanas dienā!
JĀNIS MEDNIS
LAIMA KAUFELDE

Rīt

Daudz laimes dzimšanas dienā!
ANNA ZEIDMANE

Daudz laimes vārda dienā!
EDMUNDS BARKĀNS

SVARĪGI!

Bildes un video no saieta

Saiti uz mūsu 3x3 Zaļeniekos saieta fotoattēlu galerijām un uzfilmēto videofilmu bāzi saieta organizatori atsūtīs mēneša laikā. ■

NEPALAID GARĀM!

Izstāde muižā

Šodien pēdējo dienu muižā apskatāma mākslinieka **Gata Cīruļa** mākslas darbu izstāde. ■

REZULTĀTI

Makšķerēšana komandās

Vislielāko zivi visu sacensību laikā, kas svēra 30 gramus, izvilka sacensību uzvarētāji – Rūdolfs, Maija un Krišjānis ("Makšķerēšana rullē"). Otrie sacensībā bija komanda ar nosaukumu "Asara klubiņš", bet trešie – "Supermakšķernieki". Aiz goda pjedestāla zivju ķeršanas mācā palika "Trakie makšķernieki" un "Līdaku ciņa". ■

MĒNESS APTUMSUMĀ TRAKAS LIETAS NOTIEK!

Vakar pēc Daudzinājuma, nekā ļauna nenojauzdama, vedu vīru Mēness aptumsu – lūkoties. Rociņās sadevušies, gājām abi melnā tumsā gar muižas dīķmalu, te pēkšņi caur kokiem Jāņkalna virzienā, pretēji tam, kurā būtu jābūt redzamam sarkani satumsušam pilnmēnesim, manu sarkanu blāzmu. Ziņkāres dzīti pa taciņu iebīdām mežā un kas tur?! Krietns bariņš labu ļaužu mīļājas ap milzu ugunsgrūdu tupdamies, celdamies, rokas plātīdami nesaprotamā mēlē murminādami un izkliegdami tādas kā kaujas saucienus. Ciešāk ieskatoties, manu vairākas pazīstamas sejas (vārdos nesaukšu!), arī pašu saieta namamāti un saieta Latvijas mammu Inesi Krūmiņu ar bungām rokās. Divi kungi ar gariem grābekļiem izlīdzina kvēlojošās ogles platā joslā ugunsgrūda vienā malā un (ko es dzirdul!) garos plandošos svārkos tērpta dāma aicina sanākušos mierīgi pastaigāties pa kvēlojošo ugunsgrūdu, beigās solot arī dejas uz melnsarkanās "deju grīdas"! Vai tu traks!!! Bet liels bija mans pārsteigums, ka trako netrūka! Pieauguši vīri un sievas un arī saprātīga vecuma jaunieši rindā vien čāpoja pāri kvēlojošam paklājam.

Trīs četri soļi degošajās ogļēs – nieka lieta! – priecīgi čalo ugunsgrūda otrā malā sanākušie. Daži tomēr pēdas slepus padzesē nomaļus noliktajās ūdens blodās... un... čāpo pa otram lāgam!!

Gara darba nedēļa, karstas dienas, negulētas nakts, protams, dara savu bet vai tāpēc uz karstām pēdām jālec uguni?! Pagriežamies promiešanai un pusceļā uz muižas danču telti, panākam divas pusklības nometnieces, kas vaidēdamas par apdegušajām pēdām tomēr iesmej, ka atradušas jaunu pedikīra veidu – pa nedēļu nodancoto pēdu pazoli apcep karstās ogļēs līdz sajūt vieglu šašlika aromātu un tad nomauc līdz kaulam. "Ja kāds cits būtu uguni grūdis, varētu sūdzēt tiesā, bet tā kā pašas vien kāpām, nevar sūdzēties, bet sūrst gan! Visas pēdas vienās čūlās!" Vēlāk dančos satiktie Marta Bogustova (13) un Bruno Silva (15) gan sajūsmā stāsta, ka abi pa ogļēm pat uzdejojuši un jutās ļoti gandarīti par uzdrīkstēšanos. Pieredze patiesi esot tā vērtal! ■

Inga K.

TAISU TĀSI

levirzes telpā jauki smaržo kaudzē sakrauta svaigi plēsta bērza tāss. No tās katrs dalībnieks rūpīgi izvēlas vispiemērotāko gabalu savas ieceres realizēšanai.

Kaspars caur tāsīm iepazīties ar savu sievu. Kad sieva mācījās Mākslas akadēmijā funkcionālo dizainu, viņa meklēja kādu, kas var

palīdzēt izgatavot kādus dizaina priekšmetus no bērza tāss. "Es viņai palīdzēju, un pēc laiciņa mēs jau bijām kopā." levirzē rosās gan kungi, gan dāmas, gatavojot cipiņas un traučus dažādās tehnikās. Arī iekļūdušie mazie amatu apgūt gribētāji tiek pie pašu rociņām gatavotiem tāss čiekuriņiem un rokassprādzēm ar iededzinātam rakstu zīmēm. ■

Inga K.

TRĪSREIZTRĪS PASAULĒ

DIENAS TĒMA

Austrālijā – saiets notika no 2. līdz 8. janvārim Melburnā, un to vadīja Daina Grosa un Uldis Ozoliņš. Saietā bija 106 dalībnieki. Plašajā un interesantajā programmā piedalījās vieslektori no Latvijas un ASV.

2017. gada saieti

Latvijā – pirmais saiets notika Rūjienā no 2. līdz 9. jūlijam, Sannijas un Madara Kalniņu vadībā. Šis bija līdz šim lielākais 3x3 pasaulē ar 556 dalībniekiem, to skaitā apmēram 35 dalībnieki bija no ārzemēm. Otrais saiets notika Salacgrīvā, no 23. līdz 30. jūlijam, Dinas un Reiņa Ceplu vadībā, ar 449 dalībniekiem, no kuriem 79 bija no ārzemēm. Šai saietā kā ievirzes vadītāja piedalījās arī LR Kultūras ministre Dace Melbārde. Abos Latvijas saietos vienmēr piedalās daudz bērnu un jauniešu. Piedalījās arī labs skaits vietējo iedzīvotāju. Neskatoties uz lielo dalībnieku skaitu, abi saieti bija ļoti labi noorganizēti.

Lielbritānijā – nometne angļu valodā notika 30. jūlija – 6. augustam, ar 69 dalībniekiem (43 no tiem bērni). Šo nometni ļoti veiksmīgi vada grupa, kuras kontaktpersona ir Rita Harrison. Saiets latviešu valodā notika 13. – 18. augustā, un to vadīja Avita O'Donnell. Saietā bija 75 dalībnieki (31 bērns).

Īrijā – saiets notika 13. – 19. augustā Lāsmas Andersones un Krista Bebriša vadībā, ar 104 dalībniekiem (37 bērni).

ASV – Garezerā nometne notika 6. – 13. augustā, un to vadīja Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa un Larisa Kaļiņa. Nometnē bija 190 dalībnieki, to skaitā 60 bērni. Katskiļos nometne notika 13. – 20. augustā Helēnas Viksniņas vadībā. Nometnē bija 131 dalībnieks (15 bērni).

3x3 nometņu/saietu kopskaits (kopš pirmās nometnes Garezerā, 1981. gadā) 2017. gada rudenī ir 239, un kopējais dalībnieku skaits – 35610. Katru gadu ir notikušas 8 nometnes/saieti, bet, sākot ar 2018. gadu, sāks darbību arī 3x3 Vācijā, Bērzinā pie Freiburgas.

Līdz šim 3x3 darbība ir dokumentēta grāmatās *Trīsreiztrīs ārpus Latvijas, 1981-2013* un *Trīsreiztrīs Latvijā, 1990-2015*. Sagatavošanā ir dokumentālā filma par 3x3, ko paredzam pabeigt 2019. gadā.

TEDEXRiga 2017 es, rīkotāju aicināta, piedalījās konferencē ar runu par 3x3 sākumu un turpmāko attīstību. Doma bija, ka etniskās identitātes stiprināšana, piederības sajūta grupai, kuru vieno kopīgās saknes, valoda un kultūra ir neatsveramas vērtības, un latviešu pieredze 3x3 var noderēt citām grupām mūsdienās, kad pasaulē vairāk cilvēku nekā jebkad ir spiesti dzīvot prom no savas dzimtenes. Runa ir angļu valodā, to var lasīt www.3x3.lv, un rīkotāji sola, ka runas būs skatāmas internetā kaut kad šoruden.

www.3x3.lv ir atrodamā informācija par nometnēm/saietiem, ieskaitot visu nometņu avīzes un Latvijas saietu ikdienas video ziņas.

3x3 pateicas Kultūras ministrijai par piešķirto atbalstu un cer, ka tas turpināsies arī nākotnē.

2018. gada 3x3 nometnes/saieti

- Kanberā (2. – 8. janvāris) – vad. Iveta Laine ar palīdzēm
- Īrijā (31. maijs – 4. jūnijs) – vad. Lāsma Andersone un Krists Bebrišs
- Krāslavā (8. – 15. jūlijs) – vad. Ilze un Lauris Cekuli
- Zaļeniekos (22. – 29. jūlijs) – vad. Ilva Mize un Edmunds Barkāns
- Vācijā (29. jūlijs – 5. augusts) – vad. Inese un Āris Aveni, Indulis Bērziņš
- Lielbritānijā, angļu val. (30. jūlijs – 6. augusts) – vad. grupas kontaktpersona Rita Harrison; latviešu valodā (5. – 12. augusts) – vad. Avita O'Donnell
- ASV, Garezerā (5. – 12. augusts) – vad. Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa, Larisa Kaļiņa; Katskiļos (12. – 19. augusts) – vad. Helēna Viksniņa. ■

Līga Ruperte
3x3 globālā koordinatore, PBLA IP locekle

Vai viegli būt jaunam 3x3?

No darba avīzē devos komandējumā uz ievirzi "Vai viegli būt jaunam?", ko vada Eduards un leva Krūmiņi. Man tika uzticēts atbildīgs uzdevums – dod jauniešiem iespēju pirmo reizi piedzīvot darba interviju.

Ar lielu interesi uzskatīju jauno neirologu, pasākumu organizatoru un radošo direktori. Jauniešu pārsteidzošā pārliecība par sevi, skaidrs redzējums, ko vēlas profesionālā jomā, un sarunas veidošanas prasmes patīkami pārsteidza. Tas mudināja apjautāties, ko ievirzes dalībnieki ir ieguvuši jauniesu klubīnā.

Evelina Gunita Bumbiere (13 gadi): "Jauniešu klubs deva iespēju izrunāties, atvērties, dalīties savās sajūtās.

Forši, ka bija iespēja diskutēt ar vienaudžiem, atrast tos, kam līdzīgi viedokļi. Un nesaņemot kritiku par atšķirīgām domām."

Katrīna Zeltiņa (15): "Man patika ceturtdienas praktiskie padomi par darba intervijām, kas varētu noderēt nākotnē."

Gerda Anna Grūtupa (15): "Jauniešu klubs iemācīja uzklaut vienu otru. Ir palīdzējis sadzīvē, ka arī citiem ir tās pašas problēmas. Izrunāties, kā jūtamies

ģimenēs ar jaunkāiem brāļiem, māsām. Jauniešu klubs ir vieta, kur tevi saprot."

Rūdolfs Bumbieris (16) un **Dāgs Apsītis** (18): "Te parunājot ar Eduardu un levu, bija forši apzināties, ka

nav nemaz tik liela atšķirība starp jauniešiem un pieaugušajiem. Problēmas ir tās pašas, bet skatu punkti mazliet atšķiras."

Ričards Dūdiņš (18): "Patīka, ka praktiski izmēģinājām darba interviju un ka tika pieaicināti šīs jomas zinātāji."

Adrians Zeidmanis (16): "Ievirzē bija patīkama atmosfēra, varēja sajūties saprasts. Ieteiktu arī citiem piedalīties!" ■

Inga L.

ĀDOLFS AR ROTU

Saieta jaunākā dalībiece **Rota Liepa** (3,5 mēneši) un pieredzējušākais veterāns **Ādolfs Avens**, kurš šo godu jau kuro reizi atņem Uldim Siliņam. ■

GLUŽI KĀ NO ANNELES STĀSTIEM

Savās bērnības atmiņās dalās tava padevīgā avīzes 3D ZAĻENIEKOS redakcijas komanda. Paldies, ka lasīji, mūsu domas, pārdomas, novēroto, noklausīto un pierakstīto!

GUNDEGA: "Esmu Rīgas bērns, bet visas vasaras pavadīju vecvectēva celtajās lauku mājās Vidzemē, netālu no Gaiziņa.

Toreiz biju uzmetusi lūpu, kāpēc citi mani vienaudži var spēlēt daudzstāvu mājas pagalmā *Kazakus razboinikus*, bet man jābrauc uz laukiem, kur nav, ko darīt!

Laukos mēs ar māsu staigājām pa pļavām, vācām ārstniecības augus, kāpām lielajā osī un ozolos, meklējām lauku putnu ligzdas, ganījām cāļiņus, ravējām kartupeļu vagas. Lai mazgātu matus, vecmamma mums vārija vīgriežu tēju. Vannai tika veltīta vesela diena – tad vectēvs iznesa pagalmā koka baļļu, tā tika piebriedināta un tad lielajos katlos uz malkas plīts sildīts ūdens un beigās smaržai iegrieztas kalnes saknes. Atceros, kā aitas tika cirptas. Un kāposti ēvelēti. Tas likās tā pavisam neinteresanti.

Bet šodien tā ir mana bagātība. Es pazīstu augus un sēnes. Uzticos mežam – tas vienmēr mani izved pareizajā malā. Un es māku dziedāt – nevis vienkārši dziedāt, bet tā – kalna galā, skatoties uz tālēm. Un tur man nekad nav vientuļi."

TĪNA: "Tā vienmēr bija tāda siltā un mīksta. Kurai Tīnei bija pieķērusies kā dadzītis. Otra tikpat siltā, droša un mīļa vieta bija varbūt

vienīgi pie mammas mīkstumiem. Jā, tieši pie mīkstā vēdera – nu gluži kā spilvenā! Vectēvam bija jādod roka, lai nepazustu, lai kāds mazo meiteni nepaķertu un neaizvestu, teiksim, uz meiteņu cietumu. Tur gan Tīnei bija bail pat tramvajā garām braukt, jo viņa zināja, ja nelabi uzvedīsies, tad viņu likšot tajā cietumā. Vēl bija bail nedot roku, lai netiktu trakās tantes nagos. No tās, kas iet pa ielu dziedādama un dejodama. Lai gan tas izskatījās visai jautri

un amizanti. Mēs ar vectēvu apstājāmies uz skatījāmies, kā viņa iet, traka būdama, pa ielas otro pusi. Un viņš teica: "Ja neiesi smuki pie rokas, bet dejosi uz ielas, cilvēki domās, ka arī esi traka!"

INGA K.: Viena no manām visagrākajām bērnības atmiņām ir karsta vasaras diena laukos. Siena talka. Kamēr lielie ārdā un krauj zārdos sienu, es ar

rupjmaizes rīcieni rokā ložņāju iekšā un ārā pa tikko krauto zārdū apakšām. Mamma bija stingri pieteikusi netraucēt, jo darbs steigšus darāms – solīja negaisu. Te mani no snauda kāda zārda pavēnī iztraucē mammas sauciens: "Nāc, meitiņ, paskaties, kas te!" Mamma, siena vālu uzmanīgi piepacēlusi, man rāda savu atradumu – siena midziņā sīkas, plikas, maigi rozā radībiņas. Tās kūņojas, un pīkst. "Tie ir peļu bērniņi. Tikko dzimuši," mamma paskaidro: "Lai dzīvo, netraucēsim! Katram šai pasaulē ir sava vieta," mamma nosaka un midziņai blakus iesprauž kārkla rīkstīti, lai kāds cits talkotājs darba steigā midziņu nesamin... Arī vēlāk mamma man mācīja ikdienas steigā pamanīt un priecāties par dabas dāvētajiem brīnumiem. Man toreiz bija pusotrs gads, bet tagad to mācu arī saviem bērniem."

ULDIS: "Es piedzimu Rīgā, un ar to arī mana dzīve pilsētā beidzās – līdz pat skolas laikam. Bērnības laiku ar brāli Ansi un brālēnu Ģirtu pavadīju Tukuma

rajonā pie vecmāmiņas – skaistā Latvijas dabas šūpulī ar mežiem, upi, pļavām, kalniem, lejām, meža zvēriem, lopiem un kukaiņiem, dzīve laukos līdz ar to ir daļa no manis. Tā daļa, kuru arvien vairāk apziņos un pie kuras atgriežos. Bērnības bildē fonā ir redzama kūts. Kad vecmāmiņa bija izslaukusi gotiņas un nāca no kūts ar pilnām slaucenēm balta putojoša piena, mēs, visi bērni, sastājāmies rindā ar glāzītēm un vecmāmiņa caur marliti salēja mums glāzītēs siltu pienu. Vecmāmiņa jau sen ir viņā saulē, bet viņas klātbūtne, palīdzība, padomu un aizsardzību sajūtu joprojām. Esmu pateicīgs, ka varu dāvēt bērniņu pie dabas klēpja arī saviem bērniem."

LĪGA: "Uzaugu Kurzemes pašā viducī – zaļā koka mājā ar baltiem logu rāmjiem. Pavasaros uz ceļa stūra blakus pastkastei ziedēja jo kupla kastaņa,

vasarā pagalmu ar gandrīz vai šķebinoši saldu smaržu pielēja mūžveca liepa, un rudenī kļava mājas galā meta bezgalīgi daudz krāšņu sarkanu un dzeltenu lapu. Es uzaugu mājā, kam apkārt pletās vecmammās zirņu vagas un mammas gurķu dobes. Vectēvam bija zaļš traktors, uz kura iedarbināšanu vienmēr bija jāaizspiež ausis, un tētim bija miljons nagliņu kafijas bundžās, no kurām būvēt mammai siltumnīcu. Bet tam visam pa vidu – mēs ar brāli kolosāli! Mums patika pa kluso ēst zaļas krizdoles un rāpties kokos vēl vecā saimnieka stādītajā ābeļdārzā. Tā tik bija štelle! Es atceros pirmo reizi, kad man dzīvē aizrāvās elpa no skaistuma. Piecgadīgā es uzrāpos lielās ābeles pašā augšā. Tik augstu, ka manas acis un ausis izspraucās cauri lapotnei... Un apkārt pēkšņi bija zaļa jūra! Es tajā laikā īstu jūru dzīvē pat redzējusi nebiju, bet man likās – jā, tāda varētu būt jūra, zaļa un vējā čaukstoša..."

INGA L.: Esmu laivā ar savu tēvu. Ir agrs rīts. Saule vēl tikai gatavojas parādīt savu vaigu jaunai dienai. Pamostos uz laivas soliņa, apsegta ar

segu. Miglas plīvurs lēnam atkāpjas un skatam paveras. Lielupes krasti un citu cilvēku stāvi tālās laiviņās. Tēvs jau piebarojis upes iemītniekus ar svaigi novārtītām grūbām. Siltāis katls vēl smaržo – nenturos un piebaroju arī sevi. Tad ceļos un ņemu pēc makšķeres. Cik patīkams satraukums pārņēma ikreiz, pludiņam ienirstot ūdenī. Tik milzīgs prieks par katru noķerto zivi, bet cik grūti ir nosēdēt laivā klusi, klusi, lai zivis neizbiedētu. Tas liekas pilnīgi neiespējami! Gribas runāt, sajūsmināties, stāstīt, bet nekā... klusi, klusi. Tā nu tur sēžu, liekas bezgalīgi garas stundas, lai tik gūtu prieku par lomu, kas ikreiz atsver neizturamo klusēšanu. Četrus gadus vecumā piedzīvotais sniedzis nenovērtējumu darīšanas pieredzi un ticību, ka pēc paveiktā kā dāvana nāks gandarījums, kuru turpinu makšķerēt līdz šim. ■

3x3 ĢIMENE

3x3 SKOLNIEKI UN SKOLOTĀJI

Eduards Krūmiņš ir vakardienas Daudzinājuma vadītājas Ineses Krūmiņas dēls, līdz ar to 3x3 kustībā ir ievilkts jau kopš dzimšanas. Ieva seko Eduardam jau 11 gadus. Abi ir pāris kopš vidusskolas laikiem, un šogad augustā svinēs papīra kāzas.

Pēc vidusskolas arī bakalaura studijas Latvijas Kultūras akadēmijas programmā "Tradicionālā kultūra un latviešu folklorā" turpināja kopā. Sarunā ar abiem jaunās paaudzes pārstāvjiem jēdziens (nevis tikai vārds) "skolotājs" nepazūd no prāta. Zināšanu saņemšana un nodošana tālāk ir būtiska Eduarda un Ievas dzīves daļa un jēga. Ieva ir pabeigusi *Iespējamās misijas* apmācību programmu un strādā par latviešu valodas skolotāju. Eduards iesaistījies jauniešu līderības un attīstības programmā *Go Beyond*. Zināšanās un pieredze dalās, arī vadot ievirzes 3x3 saietos. Starp citu, savu pirmo ievirzi Eduards vadīja tieši Zaļeniekos pirms desmit gadiem. Jauniešu klubā "Vai viegli būt jaunam?", ko Krūmiņi vada kopā, sarunās bieži izskanēja pateicība par drošu, atbalstošu vidi, ko abi vadītāji spējuši radīt. Arī paši skolotāji

turpina skoloties un paplašināt savas komforta robežas – Eduards vēlas attīstīties biznesa trenera jomā, savukārt Ieva šogad Krāslavā metās jaunā izaicinājumā un pirmo reizi uzņēmās saietā avīzes redaktora pienākumus.

leviržu vadīšana, darbošanās saietā organizatoru darba grupās, iesaistīšanās 3x3 padomē noveda pie pašsaprotama turpinājuma – 2015. gadā Priekuļos Ieva un Eduards jau vadīja savu pirmo saietu. Turpinājums sekos 2019. gadā, kad Krūmiņi ļaus piedzīvot 3x3 saietu Alojā. Tajāpat par saietā tēmu, Krūmiņi ir gatavi pirmo reizi to paziņot publiski un paši apstiprināt arī sev. Tēma RAKSTI – daudzās nozīmēs un interpretācijās, vai mēs apzināties rakstu nozīmi – pierakstā, jostā, dejā, dzimtas rakstos, dabas veidotos musturos, sava likteņa rakstos... vai raksts raksta rakstītāju? "Mēs vēlamies saintegrēt paaudzes un mūsdienu vērtības, saglabājot sākotnējo 3x3 vēstījumu, garu un būtību. Tiekamies saietā nākamgad – mūsu ideālajā Latvijā" – acina Ieva un Eduards Krūmiņi. ■

Inga L.

MANS TĒTIS

Manā bērnībā par tādām lietām kā dzimuma attiecībām vecāki ar bērniem nerunāja – visas gudrības bija jāuzlasa no ielas. Kad tu uzzini, ka stārķis, Ziemassvētku vecītis un paps ir viens un tas pats, tad ticēt man, tas ir šoks! Negribas ticēt, ka vecāki dara... nu tādas lietas! Šis periods gan ilgi nevilcās. Es pazīstu jaunos pārus, kam bērns atskrien jau pēc 3-4 mēnešiem. Man bija jāgaida 2 gadi pirms es tik saulītē. Mans tēvs Mārtiņš Eduards Siliņš ir dzimis 1900. gadā Carnikavas "Mēnesdēlos". Liktenis nebija tēvam iedalījis tās labākās kārtis. Sākas Pirmais pasaules

karš, un Mārtiņš apmeklēja Reālskolu Rīgā, bet, vācu armijai tuvojoties, skolu evakuēja uz Krieviju. Mārtiņa tēvs Pēteris, lai izbēgtu no iesaukuma, brīvprātīgi iestājās Krievijas tirdzniecības flotē. Tēvs piedalās Latvijas Atbrīvošanas cīņās. Maizes darbā viņš līdz 1940. gadam strādā, zvejodams lašus, taimiņus u.c. 1944. gadā aizbraucām uz Vāciju. Arī tur tēvs piedalās sabiedriskajā darbā. Visbeidzot Austrālijā tēva ierosmē uzcēla Sidnejas Latviešu namu. Mans tētis atstāja šo pasauli 1980. gadā. ■

Uldis S.

SVARĪGS JAUTĀJUMS

Ko nozīmē būt tētim?

"Prieks, lepnums, atbildība," saka vakara pasaciņas burvis Edgars Kaufelds.

Kāds ir tavs tētis?

"Jauks, mīļš, dažreiz dūsmīgs." Emīlija Grieta Bumbiere (8), Ozolnieki.

"Labs. Vislabākais tētis ir tas, kurš nopērk saldējumu!" Ance Luīze Bumbiere (8), Ozolnieki.

"Mans tētis ir celtnieks, viņam patīk būvēt. Tētis palika Norvēģijā. Viņš ir mīļš un drosmīgs un prot arī spēlēt ģitāru. Un viņš māc darboties ar koku!" Elias Sunde (7), Norvēģija.

"No tēta esmu mācījies, kā braukt ar riteniem, peldēt, savaldību, dažādus vārdus, kurus nezināju, un dažādas citas lietas par tēmām, kuras es vēl nebiju kārtīgi izpratis," Jānis Ceplis (11), Rīga.

"No sava tēta esmu mācījies mācīties no savām kļūdām," Valters Tooms (12), Jelgava.

"Labs tētis ir mīļš tētis." Leona Poot (5), Vācija.

Kāds ir labs tētis?

"Tāds, kurš tomēr drusku pabaros tad, kad ir iemesls. Tas, kurš ļauj vasarā nemazgāt kājas, bet ziemā, kad jāiet uz skolu, tad gan liek mazgāt. Tas, kurš ir iemācījies, ka katram bērnam ir bērna tiesības peldēt, cik grib. Es sev to tagad mācu. Es bieži domāju, ka mūsdienu bērni ir pārāk nedraiskulīgi, viņi varētu vairāk draiskoties. Varbūt, ka mēs esam pārāk kontrolējoši." Ansis Bogustovs no Rīgas.

"Labs tētis ir tāds, kurš rūpējas par sievu, jo tad ģimenē neviens nav dūsmīgs." Jolanta Bogustova.

"Labs tētis ir tāds, kurš ved visādās aktivitātēs – braukt ar riteni vai aizdoties uz kādu parku, vai kopā paspēlēties." Jānis Ceplis (11), Rīga.

"Labs tētis ir tāds tētis, kādu viņš pats sev būtu gribējis" Valters Tooms (12), Jelgava.

Ko tu esi mācījies no sava tēta?

"Laikam gandrīz neko tāpēc, ka viņš ir pasaules labākais klusētājs un es esmu pasaules labākais runātājs. Es viņam esmu tik nenormāli vizuāli līdzīgs, ka no iekšām laikam visai maz līdzīgs." Ansis Bogustovs. ■

Inga K.

DAUDZINĀJUMS

KO TĒVAM JĀIEMĀCA BĒRNIEM?

Pārdomās dalās saietā vakardienas viesīs - Vitolu ģimenes tētis Jānis Vitols:

"Dzīve mūs māca veidot vērtības, bet no viņām arī atteikties tai brīdī, kad esam iemācījušies, sajutuši, sapratuši kaut ko jaunu. Pretējā gadījumā mēs sākam vērtēt citus pēc savām vērtībām un kļūstam agresīvi pret citiem cilvēkiem. Un tas saposta pašu dzīvi, mūsu dzīvē plūst mazāk mīlestības: jo vairāk vērtējuma, jo mazāk mīlestības. Tēvs sargā mūs no ārpuses, māte no iekšpuses. Mātes uzdevums ir caur sajūtām mācīt bērnam apzināties savu iekšējo drošību, lai bērns justos iekšēji pasargāts un drošs un starojošs un neslēpētu savu sirdi. Tēva uzdevums ir palīdzēt bērnam saprast, kāda ir pasaule, mācīt viņam justies ārēji drošam – gan izdzīvot, gan dzīvot ar jaudu. Mācīt būt drosmīgam, ievadīt bērnu arvien jaunus un jaunus spirāles lokos, plešot bērna pasauli arvien lielāku, drosmīgi satikties ar visu nezināmo un "lūkot darīt," ko var – aizmirstot par bailēm un darot to, ko var izdarīt. Tās ir

tās lietas, ko tēvam jāiemāca – kā pasaulē iet un sevi nepazaudēt. Kāds ir labs tētis? Bērna uzdevums nav vērtēt vecākus. Bērni nāk no debesīm un ienes ģimenē beznosacījuma mīlestību. Beznosacījuma mīlestība nozīmē to, ka nav nekāda vērtējuma. Bērna uzdevums nav vērtēt, bet ienest mīlestību ģimenes sistēmā un palīdzēt tai sakaustīties kopā laimīgākā veidā, izbalansēt to. Ja viņš ir ienācis ģimenē, tad viņam visi vecāki ir labi, lai arī kādi viņi būtu. Kad bērns paaugas un pieņem pieaugušo domāšanu, tad arī viņš sāk vērtēt, bet pavisam mazs bērns nemaz nespēj vērtēt. Viņš ar savu sirdi un dvēseli tiecas izbalansēt situāciju enerģētiski, lai tā būtu pēc iespējas harmoniska. Viņa dvēsele sastopas ar vecāku dvēseli un tajā brīdī parādās mīlums. Un tas var notikt ar jebkuriem vecākiem, jo vecāki vienmēr ir mīļi, lai arī ko viņi būtu darījuši, jo tas mīlums nāk nevis no viņu puses, bet no bērna puses. Cilvēks pats var sevi norakt, bet bērns, ieraudzījis viņa patieso dvēseli, ar savu mīlumu var vecāku atkausēt un noņemt to smagumu." ■

Inga K.

TARZĀNU IZDARĪBAS

Galvenais, lai pretinieki neatpazīst.

Varēja tomēr būt saldējums, nevis kartupeļi.

Tiem, kam nepietika saldā ēdiena pusdienās, ir vēl viena iespēja.

Galvenais – precīzi!

NOKLAUSĪTS 3x3

Dabas ziņas kopmītnēs

Ja līdz šim rītam citu istabiņu agrie putniņi mūsu istabiņām piegulošo dušas telpu sāka apmeklēt vien pāris stundas pēc nodancojušos "pūču" dušošanās, tad šorīt – pilnīgs klusums... Kas noticis?!

Plānās grāmatiņas

Vakarā gulēt ejot, Bernardo (6) no Ikšķiles apņēmīgi paziņo, ka visu mūžu lasīšot tikai plānas grāmatas. Manīdams neizpratni mammas sejā, izaicinoši jautā: "Mammu, nu kā tev šķiet, kurš tad ir gudrāks: tas, kurš kādās 10 dienās izlasa vienu biezu grāmatu vai tas, kurš katru dienu izlasa divas plāniņas?"

Terapija gaitenī

Kur gan vēl labāks pierādījums 3x3 saietā gūto zinību vērtē, kā tas, ka dalībnieki tās sāk uzreiz izmantot praksē apkārtējās sabiedrības uzlabošanai:

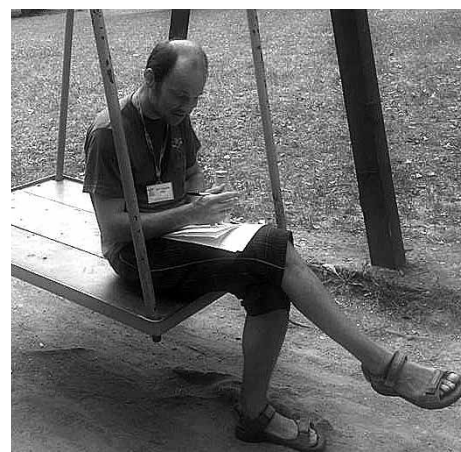
"Liela brāļa smukā un nu jau pieaugusī māsa smeļoties stāsta: "Abi ar brāli skolas gaitenī ķircinājušies un smējušies līdz kāda dāma, šos par pāri noturējusi, un Ģimeņu semināra gudrības saklausījusies, garām ejot pamāca, ka esot jājautā: „Vai tu vēlies par to parunāt?” un iesaka abiem aiziet uz pāru terapiju.

Tukums Tērvetē

Pēc Tarzāna ievirzes noklausētā meita, atkrit gulus: "Mamm, mēs nogājām vairākus kilometrus! Līdz Tukumam!" Vai nav vienalga – Tukums vai Tērvete?

Pasaku terapija sev

Pasaku terapijas dalībnieks Gatis Ķepītis iejuties Hansa Kristiana Andersena lomā un tapina pasaku pats sev. ■

PILNĪGI BEZ D*

*Šajā lapā nemeklē ne Dievu, ne Dabu, ne Darbu.

Labas dienas, labi ļaudis!

2. daļa

Kā ebreju puika nonācis pie latviešiem?

Kad viņam bijuši aptuveni 5 gadi, pilsētā iebrukuši karavīri. Visi iedzīvotāji ievietoti nožogotā laukumā. Māte teikusi, ka viņiem visiem nākamā dienā būšot jāmirst, tāpēc viņam jābūt drošsirdīgam. Puika naktī apģērbies, noskūpstījis guļošo māti, un izlīdis no pagalma pa caurumu žogā. Saullēktā pamodies un redzējis, ka nošauj viņa māti, jaunāko māsu un brāli. Viņš iebēdzis mežā. Atradis kāda karavīra liķi, novilcis tam mēteli un zābakus. Pārticis no meža ogām un visa pārējā, ko varējis atrast. Viņu no nāves izglābuši 18. (Kurzemes) bataljona karavīri, kas mežā, meklējot partizānus, puiku atraduši.

1998. gadā Uldis kopā ar vecāko dēlu Marku dodas uz Baltkrieviju meklēt savas saknes. Koidanova, izrādās, ir mazs ciematiņš pirmskara Baltkrievijā, ko tagad sauc par Džeržinsku. Viņi atrod arī vietu, kur 1941. g. 21. oktobrī iznīcināti ciema iedzīvotāji, noliek ziedus un satiek cilvēku, vārdā Ēriku Galpernu, kas vēlāk izrādās Ulda pusbrālis. Viņu tēvam tomēr bijis izdevies pārdzīvot koncentrācijas nometņu režīmu un pēc kara atgriezties Koidanovā. Pēc šī ceļojuma Uldis ir pārliecināts, ka viņa īstais vārds ir bijis Ilja, Solomona un Hannas Galperinu dēls.

Bet visbēdīgākais ir tas, ka par saviem darbiem Ulda labā ne vien Džeņa ģimene, bet visa latviešu tauta ir saņēmusi samazgu spaini uz galvas. Gāzējs ir Ulda dēls Marks Kurzems.

Par tēva pieredzēto viņš sarakstījis grāmatu "Laimes nesējs. Starp mītiem un patiesību" (Kurzem Mark. *The Mascot. The extraordinary story of a young Jewish boy and an SS extermination squad. London: Rider, 2007*), kas uzņemta arī filmā "Talismans", turklāt Marka sarakstītajā grāmatā šis laiks attēlots diezgan neskaidri.

Marks Kurzems raksta, ka pretēji no tēva ilgus gadus dzirdētiem stāstiem, ka viņu atraduši karavīri, kuri mežā meklējuši partizānus, īstenība bijusi pavisam citāda. Kāds baltkrievu zemnieks, ieraudzījis zēnu mežā, atpazinis viņu par ebreju, mežonīgi piekāvis un pēc tam aizvilcis uz kādu ciematu, kur nodevis karavīriem. Viens no karavīriem bijis kaprālis Jēkabs Kūlis, kurš mazo zēnu aizvedis uz netālo skolas ēku un piekodinājis, lai nesaka neviens, ka ir ebrejs, tā izglābdams viņa dzīvību.

Pārspīlēti un ne vienmēr patiesi šķiet M. Kurzema apgalvojumi, ka viņš nekad nesapratīšot, kāpēc karavīri izvēlējušies paturēt zēnu pie dzīvības, varbūt viņiem bijusi tāda mirkļa skaidrība par savu cilvēciskumu, kamēr viņi šeit dzēra un nogalināja. Tās filmas jau tā tiek taisītas, lai tajās būtu vairāk kaut kādas sensācijas.

Kaut arī latviešiem un Latvijai šai stāstā ir veltīts daudz vietas, ne dokumentālās filmas demonstrēšana Latvijā, ne grāmatas "Laimes nesējs" izdošana latviešu valodā, nemaz nerunājot par Latvijas vēsturnieku iesaistīšanu diskusijā nav šķitusi pietiekami pievilcīga."

Siliņuldis

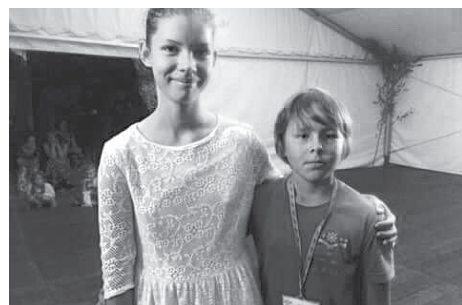
NOKLAUSĪTS 3x3

Zagļa viltojumi

Redakciju ir sasniegušas ziņas, ka Zagļa rezultāti ir fake news.

Izrādās, daži puīši ir tik ļaunatminīgi, ka meitenes no apla izzog vien tādēļ, ka viņa(!) pirms trim gadiem esot pusi Meiteņu Zagli (deja, ko deju 3x3 sestdienas naktī) izzagusi vai deju placī pametusi vai kā citādi apgrēkojusies. Ir saņemtas ziņas arī no sabiedriskajiem novērotājiem, ka daži citi puīši veicot pirmszagļa aptaujas ar mērķi noskaidrot, kuras dailavas vēlas tikt izzagtas pirmās un slēdzot nelegālas vienošanās ar dancināmajām partnerēm par neizzagšan. ■

DIVI ZAGĻI

Vakar Mazajā Zaglī vinnēja **Madara** un **Gustavs**.

Bet Lielo Zaglī uzvarēja **Anete Zvaigzne** un **Rūdolfs Bumbieris**. ■

Dāmas ar suniņiem

Kaķu atradēja

3D ZAĻENIEKOS
REDAKCIJA

Tina Sidoroviča (redaktore), Gundega Kalendra (māksliniece), Inga Kalviņa, Inga Liepiņa, Uldis Mauriņš, Uldis Siliņš (bet protams!), Baiba Krūmiņa un Līga Andersone (fotogrāfes).

Noformējumā izmantots Indriķa Zeberīņa ilustrācijas fragments Annas Brigaderes "Dievs. Daba. Darbs" pirmizdevumam.

Raksti vai ziņo: tinasidorovica@gmail.com, WhatsApp un tālrunis 29267825.